

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Constance eller Amors Hevn

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 116. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893713134192/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Hvorlunde han er brændt af Elskovs Nøller.
For Gluttens Spæz, hvis underlige Sind
Slaaer paa den tapre Næse mangen Krølle,
Den anden til en Vindepind
Forandrer sin forhærdelige Kølle.
Af den Slags Anecdoter har man nok;
Jeg kan, for min Part, eene fast en Skof.
Nyssmelte salig Herr Boccaccio
Fortæller een, som kunde gaae for to,
Den handler om Herr Simon; sandt at sige,
Jeg kender saa saa mørkelige:
En ung, udannet Fyr, og snuf som Elskovs Gud,
En Ganymed i Krop, men i Forstand en Stud,
Cupido faaer engang i Lære,
Og i et Dieblif
Paa Knægten sætter Skif,
Vips! er han saa galant, som en kan være.
Hvad gjorde det? to smukke Dine, Kicere!
Ved dem at have set et Dieblif,
Herr Simon, hvad han før ei havde, sit,
Den Aland, det Vid, som Elskov eene giver;
Men, stundt det falder rigtig i mit Fag,
Er det dog ikke denne Gang min Sag,
Jeg til en anden Cæsus mig begiver.

I Rom, en Bye, som, hvis jeg harde Penge,
Jeg reiste til i Morgen, ei jordi
De mange gamle vise, tapre Drengs,
De store Kneledøgger af de Ni,
De Paver, Kejser, hvis hele Cleresic
Man for det meeste burde hænge,
Har boet deri; —

Ei heller for, til Nordens Spot og Spec,
Det sienna Syds Ruiner at besee —
Og allermindst for Styffer af vor frue
Og Jacobs himmelslige at bestue;
Men for de smukke Nonners Skyld, som der
I større Mængde falde skal end her —
I dette Rom opholdt sig en saa yndig,
Saa velfaadt, og belevon Slut engang,
At al Beskrivelse paa hende blev for lang,
Om ikke det, som end er vørre, yndig;
Hvis, fort sagt, nogen har frue Venus feet,
Kan han sig tænke hendes Skønheds Eige,
Det er, med andre Ord at sige,
Den kun er fattelig for en Poet.
Een feil alligevel hun havde med alt dette,
Som mange syntes om, men fleer ei lide gab,
Hun var i næsten mere end tilladt Grad
Coquette,
Men stolt som Juno selv, og lidt urimelig,
Kort: ganfie Fruentimmer i det hele.
Den fjerde Part af Rom var lykkelig;
De øvrige tre fierdedele
Fast østerhaanden alle hængde sig.
Ministre, Cardinaler, og Baroner,
De meegligste, de rigeste Personer
For hendes fodder daglig laae;
Tre hele Sider vilde knap forslaae
Til alle hendes Slavers mange Navne;
Jeg holder altsaa, Exeter, for som saa,
Du demt maare meget heller savne.
Nok sagt, den ringeste, hun viste Kunst imod,
En Smule maatte være i Conclave,
Selv Helligheden, som var den Gang Pave,
Hun ikke holdt for god.

Som man kan slutte, var vor Aphrodite,
Hvis Zepter hele Rom var underlagt,
Som Byens meest tilbedede Charite,
Den første blandt dens Damer og i Pragt.
Klædt med den meest udfagte Smag,
Hvor hun fremviste sig, de glimrende Brillanter
Omslakte Nat til Dag,
Og Decans og Golcondas Diamanter
Med hændes Øine kappedes at blende
Den Soel, som i sin Middagsglæds,
Mens alle tabte haade Sind og Sands,
Misundelig bestraalte hende.

Cupido, som bemærkede den Allarm,
Hun grusom voldt i mangen Unglings Barm,
Og face, hvor heit hun satte Næsen,
Leed et det Væsen:
Men sov ved Bue, Pil, og Vinge,
Den Skinnenes Stolthed reent at undertvinge;
Og holdt som ærlig Gud sin Ed.
En velstøbt ung Person ned alle Dyder,
Som velopdragen Ungdom pryder,
Hun brugte til sit Diemeed.
Camillus, saa var Heltens Navn, engang
Constance, vor Hælinde, fik at flue,
Og rips! hans Herte stod i lyse Lue;
Camillus sukked', græd, og peeb, og sang,
Som Eftere naturligvis maae gjøre;
Men Qviden er for stor, Besværelsen for lang,
Constance lod sig endeligen røre,
Men stilte sig dog som sædvanlig an,
Og skænt hun brændte nok saa sterkt som han,
Hun skulle dog i doppelt spodiske Miner
Sæn Kærlighed! —
Hvorfor? Spørsg Damer! slygt jeg ikke ved.